

Kościół katolicki w Jangchung

Korea: wierzenia religijne

(fragmenty artykułu z Korea Today nr 9
rok Juche 92)

Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna zawsze zapewniała swoim obywatelom wolność wierzeń religijnych, rozumianą jako ich niepodległą wolę.

W maju 25 roku Juche (1936) w trakcie walki z imperializmem japońskim prezydent Kim Ir Sen opublikował pracę pt. "Dziesięciopunktowy program organizacji na rzecz odrodzenia Ojczyzny", w której idea wolności religijnej pojawia się po raz pierwszy.

Rząd KRL-D zapewnił obywatelom prawne gwarancje wolności religijnej zaraz po wyzwoleniu kraju w 1945 roku. Wolność religijna została zapisana w "Dwudziestopunktowym programie" Tymczasowych Komitetów Ludowych Północnej Korei w Marcu roku Juche 35 (1946), Konstytucji KRL-D z września roku Juche 37 (1948), Socjalistycznej Konstytucji KRL-D z Grudnia roku Juche 61 (1972) co zostało potwierdzone na 3-ciej sesji Najwyższego Zgromadzenia Ludowego 9-tej kadencji w kwietniu roku Juche 81 (1992) oraz na 1-wszej sesji Najwyższego Zgromadzenia Ludowego 10-tej kadencji we wrześniu roku Juche 87 (1998).

Socjalistyczna Konstytucja KRL-D mówi w artykule 68, paragraf 5: "Obywatele mają zapewnioną wolność wierzeń religijnych. Mają również prawo do wznoszenia budowli sakralnych oraz obchodzenia ceremonii."

W KRL-D jest ponad 12 000 chrześcijan, których świątynie znajdują się m.in. w Pongsu czy Chigol, istnieją również kościoły działające w domach.

Kościół w Pongsu

Wierni mogą skupiać się w organizacjach powiązanych ze strukturami międzynarodowymi. Niektóre z takich organizacji to Koreańska Federacja Chrześcijańska, Koreańska Federacja Buddyjska czy Organizacja Koreańskich Katolików.

W KRL-D żyje 10 000 wyznawców buddyzmu, którzy mają do swojej dyspozycji ponad 60 świątyń. Liczba katolików to więcej niż 3000.

W związku z dążeniami do ponownego zjednoczenia Ojczyzny grupy religijne z północy i południa Korei często się spotykają by dyskutować nad ideą reunifikacji kraju.

Kim Son Guk